

at fremlægge et Forslag i lignende Retning, men jeg har holdt mig tilbage af Frygt for, at Tingets Opmærksomhed skulde blive for meget spredt ved at faa et alt for stort Antal Lovgivningssager at beskæftige sig med paa en Gang; der er sikkert allerede et tilstrækkelig stort Arbejdsstof. Men naar jeg nu bringer Forslaget frem, er det paa en bestemt Foranledning. Det vil erindres, at der ved Finanslovens 2den Behandling her blev fremdraget Spørgsmaalet om, hvorvidt det var ønskeligt, at Staten havde bestilt den ene af de Dampfærger, som anskaffes til Gedser—Warnemünde-Routen, paa et indenlandsk Værft til Trods for, at Prisen var mindst 15 pCt. højere end den, til hvilken Skibet blev tilbudt fra et udenlandsk Værft. Der blev fra visse Sider anket over, at man ikke foretrak det indenlandske Tilbud for det udenlandske til Trods for Prisforskellen. Efter min Mening var Prisforskellen saa stor, at jeg ikke vilde have fundet det rigtigt at se bort derfra. Det drejede sig den Gang om et Skib til 1 Mill. Kr. Men nu foreligger der et Tilfælde, hvor indenlandsk Arbejde med ganske anderledes Ret møder frem med sit Krav. Vort største indenlandske Dampskibsselskab er i Færd med at anskaffe to meget store og kostbare Dampskibe, som hvert vil koste 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Forskellige udenlandske og et indenlandsk Værft have givet Tilbud, og det er mig meddelt, at Forskellen mellem Tilbudene er saa ringe, at den Toldbyrde, som Loven lægger paa det indenlandske Værft, kan være afgørende for, hvorvidt dette er i Stand til at paatage sig Bestillingen eller ej. Jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at sige, om denne Konkurrence allerede har faaet sin endelige Afslutning, og om Skibene, et eller begge, ere blevne definitivt bestilte i Ulandet. Jeg tør naturligvis heller ikke sige god for, at selv Vedtagelsen af de her foreslaaede Ændringer i Toldloven, som gaa ud paa at ophæve den bestaaende Ulighed, vil være i Stand til at bevirke, at det indenlandske Værft kommer til at faa Bestillingen. Men alene den Omstændighed, at det viser sig, at der ved en Konkurrence som denne kan være en saa ringe Forskel, at den Ulighed, som Toldlovens Bestemmelser medfører, kan blive af afgørende Betydning for, om det indenlandske Værft bliver i Stand til at paatage sig Bestillingen eller ej, maa være tilstrækkeligt til at motivere, at en Ændring paa dette Punkt bliver foretaget. Hvad Indførselstolden paa Skibe angaar, vilde

jeg have sat stor Pris paa, om jeg havde turdet foreslaa fuldstændig at ophæve de 3 pCt. Af finansielle Hensyn har jeg ment ikke at burde gaa saa vidt. Jeg foreslaar derfor, at vi indskrænke os til at nedsætte Indførselstolden paa Skibe til Halvdelen, altsaa til 1 $\frac{1}{2}$ pCt., og med Hensyn til Skibsbyggerierne, at vi tilstaa Toldgodtgørelse ved Bygning og Reparation af indenlandske Skibe — for Nybygningers Vedkommende dog med Fradrag af de 1 $\frac{1}{2}$ pCt., som Tolden paa fuldtfærdige Skibe andrager. Meningen er altsaa ikke at give de indenlandske Værfter nogen som helst Beskyttelse, men kun at sætte dem lige i Konkurrencen med Ulandets.

Dette er de Punkter, der ere Hovedsagen i det forelagte Forslag. Men naar vi nu overhovedet røre ved Toldloven, har jeg fundet det rigtigst at medtage et Par Smaapunkter, som ofte have været Genstand for Omtale her i Tinget, og med Hensyn til hvilke der fra privat Side har været fremsat Forslag. Det er nogle Ændringer, der gaa ud paa at bringe Fiskeriet Lettelser. De tilsigte for det første at frigøre for Told Salt, der anvendes i Fiskeriets Tjeneste, i Lighed med, hvad Tilfældet er med Salt, der anvendes i Agerbrugets Tjeneste. Dernæst at tillade toldfri Indførsel af Fisk, der er saltet om Bord i danske Fiskerifartøjer, og endelig at frigive Tolden paa Østers, der indbringes i danske Fiskerifartøjer og af disse ere fiskede i aaben Sø. Disse forskellige Smaapunkter, hvis finansielle Betydning er ganske forsvindende, har jeg fundet det rigtigst at tage med ved denne Lejlighed. — Hvad angaar den finansielle Virkning af Forslaget som Helhed, vil den Indtægtsnedgang for Statskassen, som deraf følger, sandsynligvis ikke komme til at overstige omtrent en kvart Million Kroner. Den nærmere Redegørelse herfor vil man finde i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag paa det bedste til Tingets Vedtagelse.

Formanden: Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har Ordet for at forelægge det af ham anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Forslag til Lov om Lønninger ved Universitetskvæsturen er i Virkeligheden en gammel Bekendt her i Rigsdagen. Det har, saa vidt jeg erindrer, været forelagt 16 Gange, ganske vist under forskellige Titler, men med samme Indhold. Naar det nu for 17de